

Вѣтре ле да унѣмѣшъ,
Въ туй поле да не повѣшъ!

Що ме вѣтре ле пробуди
И ми сънища прокуди?
Азъ си сладичко сънувахъ
Че съсъ либе се цалувахъ!

Мома Ангелина.

Колчимъ заранъ си заминъ,
Гледамъ бѣла Ангелина
Посрѣдъ двори че си спава:
Зора грѣе, тя не става,
Славей пѣе, тя не шава;
И до нѣйната главица
Бардакъ стои съ водица,
А въвъ него китка цвѣте.
Пусти порти и проклѣти
Залостени, заградени,
Заклучени и подпрѣни!
Не сжмъ змия да се вмжжнъ,
Не сжмъ пиле да прѣхвржнъ,
Нито еленъ да прѣминъ
Да цалунъ Ангелина.

Сръдната.

Мила моме църноока
Църноока и висока,
На кого си налютена?
За какво си натжжена?